

**Slebsager:** Ved Behandlingen af Til-lægsbevillingsloven for 1922—23 fremsatte den nuværende Minister for offentlige Arbejder en Række Betragtninger over Statsvirksomhederne og udtalte som sin Mening, at det vilde være overordentlig heldigt at komme til en gennemgribende Ændring af disse Virksomheders Ledelse og Forhold. Hvad han navnlig ved den Lejlighed slog fast, og hvad jeg gav min ubetingede Tilslutning, var, at Statsvirksomhederne burde forrente sig. Jeg ved ikke, om han paa det daværende Tidspunkt havde fuld Tilslutning indenfor sit eget Parti, men i alle Tilfælde viser jo de Lovforslag, der nu ligger paa Rigsdagens Bord, at den Anskuelse, som den Gang blev fremsat af den nuværende højtærede Minister for offentlige Arbejder, nu er trængt igennem ogsaa indenfor Socialdemokratiet. At Statens Erhvervsvirksomheder skal yde en passende Rente af de Kapitaler, som er bundet i dem, anser jeg for ganske overordentlig væsentligt. Det er i Virkeligheden efter min Opfattelse Kærnepunktet ved Behandlingen af hele det Spørgsmaal, som vi her staar overfor, idet jeg er tilbøjelig til at mene, at man nu fra samtlige politiske Partiers Side i Rigsdagen vil opstille Forrentningskravet som et Hovedkrav til Statens Erhvervsvirksomheder, og hvis dette Krav bliver gennemført, vil det betyde overordentlig meget for Statens Økonomi i det hele taget.

Den højtærede Minister for offentlige Arbejder pegede den Gang paa, at efter hans Opfattelse maatte man for at naa til dette gaa til meget gennemgribende Ændringer i disse Virksomheders Ledelse. Han antydede noget i Retning af, at de maaske maatte ind under Aktieselskabsformen og drives paa samme Maade, som private Virksomheder blev drevet, det vil sige saaledes, at det var Staten, der ejede Aktierne, men at der saa blev indsat en Bestyrelse for hver Virksomhed, bestaaende af Mænd, der enten var Politikere eller Repræsentanter for Erhvervene, og som saa valgte den ansvarlige Generaldirektør. Jeg udtalte den Gang, at selv om jeg i Princippet sluttede mig til de Betragtninger, der blev fremsat af det daværende ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, den nuværende højtærede Minister, nærere jeg dog nogen Ængstelse ved at gaa til gennemgribende Ændringer navnlig med Hensyn til Statsbanernes Ledelse, fordi det efter min Opfattelse altid havde vist sig, at naar man her i Rigsdagen gik til at ændre Statsbanernes Styrelseslov i væsentlig Grad, medførte det en kostbarere Administration, og jeg var bange for, at det

skulde gentage sig. Da nu den højtærede Minister overtog sit Embede og tillige blev Formand i Administrationskommissionen, maatte det jo ligge naturligt for, at han tog de Opgaver op, som han havde peget paa for et Par Aar siden, og der foreligger altsaa nu for Rigsdagen Lovforslag i Overensstemmelse med de Resultater, som Administrationskommissionen er naaet til.

Naar man holder sig til Styrelsesloven for Statsbanerne, og den skal jeg omtale først, er det jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Bjerring udtalte, at Hovedlinierne i den gamle Styrelseslov er fastholdt; man er ikke gaaet til en saadan gennemgribende Ændring deraf, som man egentlig maatte vente, og jeg tror, at det er baade rigtigt og klogt, at man i alle Tilfælde for Tiden ikke er gaaet videre. Forholdene er blevet meget grundigt drøftet og alsidigt overvejet indenfor Administrationskommissionen, og man er naaet til Enighed om, at Styrelsesloven ikke bør være saa detaljeret, som den nugældende Lov er. Der er i Forslaget givet et noget friere Raaderum for Administrationen, men de foreslaaede Ændringer er jo aldeles ikke af gennemgribende Natur. Den væsentligste Ændring er Ophævelsen af Generalsekretariatet, der skal erstattes med en 5te Afdeling, en ny Personelafdeling, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette Forslag. Der er jo ingen Tvivl om, at der herved vil kunne spares noget Personale, idet der jo foregaar adskillig Dobbeltbehandling af Sagerne i Generaldirektoratet; men paa den anden Side maa man efter min Opfattelse ikke vente for store Besparelser ved denne Ændring, thi for det første skal der jo en ny 5te Afdeling til i Stedet for Generalsekretariatet, og den juridiske Behandling af Sagerne, som nu foregaar i Generalsekretariatet, maa altsaa fremtidig foregaa enten i Afdelingerne eller hos Generaldirektøren, saaledes at man disse Steder maa have den fornødne juridiske Medhjælp til Behandling af Sagerne. Jeg tror derfor ikke, at Besparelsen her vil blive saa stor, at det vil komme til at betyde noget væsentligt paa Statsbanernes Budget, selv om der vel nok vil blive nogen Besparelse. Hvad jeg for mit Vedkommende navnlig lægger Vægt paa i denne Forbindelse, er, at Ekspeditionen af Sagerne vil kunne komme til at foregaa betydeligt hurtigere, fordi man undgaar en Del af den Dobbeltbehandling, der hidtil har fundet Sted. Og det er slet ikke uvæsentligt, om Ekspeditionen af Sagerne kan komme til at foregaa hurtigere,